

ИНТЕРВЈУ

Српске новине“ (Црна Гора) објављено 20. мај.2010.

разговарала:
Милијана
Балетић

БОРИС АЛЕКСИЋ, ЧЛАН ТИМА ОДБРАНЕ ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА, О УНИШТАВАЊУ ДРЖАВНИХ ДОКУМЕНАТА, ПАРАОБАВЕШТАЈНИМ СНАГАМА, АКТИВНОСТИМА ТАЈНИХ СЛУЖБИ И ЊИХОВОМ ДЕЛОВАЊУ ПРОТИВ СРБА

Шпијунске игре у срцу српских интереса

Док се служба бавила „великосрпским шовинизмом“, уништавањем „унутрашњег непријатеља“, ликвидацијом српских емиграната у иностранству, „заборавила је“ на непријатеље споља који су припремили насилно разбијање СФРЈ

Толико пута у историји српског народа, што унутрашњи што спољни окупатор, затирао је, уништавао и преправљао трагове о Србима да би им умањио моћ и победио их! Проф. др. Војислав Јовановић Марамбо (1884-1968) упорно и са великом муком, скупљао је податке о пљачки, од око 40 железничких вагона, архивске грађе из Србије, која је у току два Светска рата однесена за Беч и Берлин где је уништавана и кривотворена, а што је први пут 6 година након његове смрти, „тихо“ објављено, али објављено, у Зборнику Матице српске. После тога, након више од 30 година, објављена је и Марамбова књига „Потрага за украденом историјом“! Данашња власт у Србији, ни после 10 година, не може да се „договори“ о томе, ко је, колико и шта, уништио после петооктобарских промена од документације Државне безбедности! Да је уништено, око тога се слажу! Документација којој сигурно више ништа неће моћи, која је отргнута од уништења и преправљања, прошле недеље угледала је светло дана, у капиталном четворотомном делу, још једног проф. др. Војислав, али Шешеља, под именом „Полицијски досије“.

У књизи је сабрана документацију СДБ-а која је интензивно пратила др. Шешеља од 1982. до 2003. године. Књига је скуп драгоцених података, неопходних за разумевање процеса, актера и планова које су у интересу многих, а против интереса Срба, одрађивале разне Службе задњих 30 година на Балкану. Из обимне грађе се види шта је радила „наша“ а шта велике светске Службе, ко је, какву, и у чијем интересу, играо улогу, која имена, нама добро позната, су, и са ким, у

свему томе учествовала. О књизи, с обзиром да је њен аутор у Хашком заточеништву, разговарамо са једним од чланова Тима одбране др. Војислава Шешеља, Борисом Алексићем.

* * *

- Прво, како је могуће да неко ко је већ осма година у Шевенингену, дође до оваквих података и напише овакву књигу?

Документација је добијена преко Савета за сарадњу са Хашким трибуналом, што је обавеза Трибунала која проистиче из права на одбрану др. Шешеља, али су јасно упозорили да овај материјал не сме да буде објављен. Др. Шешељ је одлучио да га објављивањем сачува и учини доступним будућим истраживачима, због опасности да буде уништена у Трибунала у Хагу, као што је 2006. године за време суђења терористи Рамушу Харадинају, Хаг уништио доказни материјал - ДНК узорке киднапованих Срба са КиМ, како би злочинци били амнестирани.

- Да ли је то документација која је у Хаг „стигла“ из Београда?

Наравно! И још нешто, званичници Трибунала су од власти у Београду захтевали да им се достављају искључиво оригинална документа, од којих је, до сада, велики број нестао без трага под хашким окриљем!

Туђман са БНД, Изетбеговић са ВЕВАК

- Значи ли то да ћемо, после објављивања ове књиге, гледати још један поступак против др. Шешеља за непоштовање хашког Трибунала?

Војислава Шешеља, преко ОЗН-е, УДБ-е, до СДБ-еа,..., пратили су још од студентских дана. Службе га прислушкују, затварају, уцењују, праве „црни мит“ којим су се прво користили комунисти, онда прозападне партије и групе у Србији, и на крају Трибунал у Хагу! Он је човек који је спреман да се поклати само Богу и Српству!

- **Да уведемо читаоце у причу! Ко су актери, и шта раде, у том периоду од 1982. до 2003. на који се књига и односи?**

Није тај датум тако стриктан. Због теме коју књига обрађује, има ту података који се односе и на период пре и после наведеног времена. Док се Служба бавила „великосрпским шовинизмом“, уништавањем „унутрашњег непријатеља“, ликвидацијом српских емиграната у иностранству, „заборавила је“ на непријатеље споља који су припремили насилно разбијање СФРЈ. У то време Фрањо Туђман је већ успоставио везе са немачким службама безбедности БНД и МАД, а Алија Изетбеговић са иранском тајном полицијом ВЕВАК. Како наводи Амерички стручњак за безбедност Џозеф Бодански, Изетбеговић је веома рано, током седамдесетих и осамдесетих година прошлог века, ступио у контакт са терористичким групама које ће касније прерасти у Ал каиду.

- **Где су ту Американци? Има ли шта о њима у књизи?**

Разбијање СФРЈ пратила је и гломазна америчка обавештајна заједница. Познати француски стратег и геополитички аналитичар, генерал Пјер Мари Галоа је публикувао и потврдио да је током 1976. и '77. године недалеко од Минхена, лично присуствовао састанцима на којима су представници извршне власти западно-европских земаља и САД, одлучивали о судбини Југославије! Према његовим речима, Немачка је још тада тежила разбијању СФРЈ. Након тога, 1982. приликом сусрета председника САД Роналда Регана и папе Јована Павла Другог, прецизиран је план о разбијању вишенационалне СФРЈ. Поменути преговорима присуствовао је и тадашњи кардинал Јозеф Рацингер а данашњи папа Бенедикт Шеснаести. Тада је Ватикан одустао од „Теологије ослобођења“ у Јужној Америци, а Вашингтон, за узврат, прихватио стварање нових римокатоличких творевина на Балкану - етнички чисту Хрватску и Словенију!

- **Колико су, и чије све Службе, стајале иза негативне пропаганде у коју је био спакован цео српски народ?**

Прво су, тај „рам за слику“, којим су уоквирени Срби, направиле тадашње државне комунистичке Службе, а касније је то био уиграни тим са моћним страним Службама. Србима је, и онима који су били уз њих, додељена улога необријаних, ножевима наоружаних дивљака и злочинаца док су њихови противници, и они с поља и они изнутра, били оличење лепоте, хуманости и витештва! У тако припремљеном миљеу, омогућено је људима попут Туђмана, Изетбеговића,..., и другима из бивше Југославије, да под вођством страних тајних полиција, са лакоћом и без осуде, задају смртоносан ударац заједничкој нам држави. Да иронија буде већа, ни Туђман ни Изетбеговић нису крили своју приврженост нацизму и немачком погледу на свет. Туђман је заједно са Стјепаном Месићем и другима, промовисао усташку емиграцију и идеологију и отворено сатанизовао Србе. То је оно време када је Туђман број српских жртава у Јасеновцу свео на 30 хиљада, а Изетбеговић отворено показивао блискост са Саудијском Арабијом и нетрпељивост према Србима. Војислав Шешељ је тада започео своју борбу против повампиреног нацизма који је у сецесији разбио СФРЈ и, поред низ других последица, довео и до стварања нове, од Срба очишћене, независне државе Хрватске.

- Подаци које Ви износите су из књиге?

Наравно! Тоје огроман збир докумената и података, којег је немогуће представити у једном новинском чланку! Ово су само делићи из којих се може наслутити сав распон погубног деловања Служби и могућност да се са тим упозна јавност како би се напokon разодкрило целокупно замешатељство у којем је страдао српски народ. Док су Службе осамдесетих, например, „замерале“ Војиславу Шешељу да се „окомио на комунистичку партију“, да има везе са „српском непријатељском емиграцијом“, или „да се бори против Устава из 1974.“, да „руши лик и дело Јосипа Броза“, а 1989. му, када се враћао из Велике Британије, престресли пртљаг и одузели четрдесетак књига, дотле су Словенци, Хрвати, муслимани и Шиптари, без икаквог проблема, увозили оружје у државу коју су сецесијом разбили у крвавом грађанском рату.

- Шта су му још приписивали?

Веровали или не врхунац фалсификата који му је СДБ приписивала су „терористичке склоности и намере“ и то у периоду док је Алија Изетбеговић према тврдњама стручњака Конгреса САД, одржавао везе са Осамом бин Ладеном док су, по наводима Џозефа Боданског, у БиХ и на Косову и Метохији, деловали Калид Шеик Мухамед и Мухамед Ата, оперативни

организатори „напада на САД“. Онда не чуди што је веома брзо дозвољено да БиХ и КиМ постану базе Ал каиде и главни пут убацивања терориста на Запад. У цео тај посао биле су умешане и тајне полиције западноевропских земаља и Америке.

46.503 тајна досијеа „унутрашњих непријатеља“

- **С обзиром на то да све иде по „по кључу“, некада „братства-јединства“, сада „партија на власти“, коме је била додељена Служба?**

Неретко су на челу комунистичке тајне полиције били инсталирани озлоглашени антисрби.. Последњи шеф савезне СДБ Југославије био је близак сарадник Фрање Туђмана Здравко Мустаћ који је најважније оперативне податке слао у Загреб. Да ствар буде још гора, он је приликом напуштања Београда украо књигу сарадника служби у којој су били подаци савезне, али и републичке тајне полиције. Овакви пропусти су били погубни по безбедност државе. На овај начин је од новог усташког режима у Загребу, откривена и стављена под контролу сарадничка мрежа у Југославији. Сматра се да је до 1977 било до 10 хиљада лица под обрадом. Доушника је било неколико пута више. БИА, као наследница УДБ-е, предала је Архиву Србије 46503 тајних досијеа „унутрашњих непријатеља“ који су у периоду од 60 година обрађивани. Сматра се да ова бројка није коначна.

- **Било би врло интересантно видети ко се све налази, од ових данашњих звучних имена, из света политике, новинарства, невладиног сектора и осталих, међу доушницима и сарадницима?**

Када прочитате књигу „Полицијски досије“ биће Вам много тога јасно! Тешко би се могли остварити поједини планови без таквих. Са њима се увек рачуна, као и са онима који су циљано инсталирани у Служби. Наравно, треба имати у виду да је велики број припадника СДБ, одбијајући да служи Западу, страдао бранећи Отаџбину и Српство!

- **Чиме су се све служили?**

Свачим! И фалсификатима! Један од примера из низа таквих и сличних, је и писмо из децембра 1989. године, које је наводно др. Шешелј упутио проф.

Кости Чавошком. Писмо уредно има и Шешељев потпис, наравно фалсификован, али је написано екавицом и ако је тада Шешељ писао ијекавицу. Према стилу писања могуће је да је стварни аутор писма извесна Данка Чичак, која је опсервирала др. Шешеља, а циљ је био уношење раздора међу српским интелектуалцима и правим опозиционарима антисрпског режима.

- **Када сте већ поменули интелектуалце и опозицију, шта пише у књизи о оном чувеном 9. марту из 1991.?**

Тада је, 9. марта '91. године прозападна опозиција, сарађујући са шиптарским терористима покушала насилно да преузме власт у Београду. Ове податке је изнео Драган Филиповић, бивши начелник обавештајне управе ресора ДБ-а. Овакви подаци могу да укажу на постојање парабезбедносног апарата у Србији који су чинили поједини функционери тајних служби на вези са западним структурама безбедности, а чији је циљ био да омогуће што бржи распад СФРЈ и за то оптуже Србе. Према проф. Данијелу Гензеру, који је писао о „тајним НАТО армијама“, операције подметања су карактеристичне за обавештајну заједницу САД и НАТО а спровођене су у целој Европи. Документација садржана у књизи „Полоцијски досије“ је због тога од великог значаја. Она указује на бројне фалсификате којима се служила СДБ у борби против „српског унутрашњег непријатеља“. Она сведочи и о озбиљним безбедносним пропустима који су довели до разбијања СФРЈ. У колико се правилно искористи ова документација може да унапреди систем безбедности Србије. Може и да доведе до раскринкавања парабезбедносних структура које су, служећи газдама на Западу, помогле у уништењу државе и српског народа.

- **И на крају, какви су Ваши подаци, као човека који се налази у Тиму одбране др. Војислава Шешеља, како ће се и када завршити тај процес против њега пред Хашкоим Трибуналом?**

Данас, и ако у тамници Трибунала, он је за српски народ неприкосновени борац за правду и слободу. Војислав Шешељ је човек који се никад није клањао пред светским моћницима. Комунистичка тајна полиција није успела да га сломи, а то неће поћи за руком ни тајној полицији новог светског поретка. Из тог сукоба он већ излази као победник.

